Quelle: https://manuscripta.at/?ID=113
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

ante m. tmnale longa inuenit uocalis ut hunc meridiē hanc rē Vocatiuus similis ē nomīo hic meridies o meridies. Ablīs q.q. fit anomīo abiecta s. hic meridies abhoc meridie hec dies abhac die Inuenium tam hincemodi ablīo uerēs eā pgnīo usi. Vrgt libra die somniq pares ubi fecerit horas. Die posuit pdiei. Salustī q.q. inhistorus. dubitant acie pars pueiei. Idē in i. At inde milla munitionis aut re quie mora pcessit adoppidū requie prequiei Ruida tam antiquissimos eā similē nomīo genitiuū ptulerī eius declinationis. De dat. plur. casib. Nominatiuus pluriū ā accūs ā uocūs similis ē nominato singulari. h res he ā has ā o res Genitiuus fit addita ablīo singuli rū abhac re harū rerū adie dierū Qui tam malus fere omīb usu apud plerosq deficit. Itaq cicero hoc pbat uto pieis dicens. Inditisione formarū quas greci ACION uocant nīi si qui hec forte truc tant species appellant. ñ pessime id quidē si; inuitū admutandos casus indicendo. Nolum enī nisi latine quidē dici possit specierū ā specieb. dicere ā sepe his casib uten dū ē. ut formis ā formarū uelim. Inuenium tam uetustissimi secm analogia hoc usi casu. Cato censorius moratione quā scribit. Vti pda inpublicū referrī minor audere atq religionē ñ tenere statuas deor ēcēpla earū facierū signa domi psu pellectile statuere. De dat. plur. casib. Vocatiuus quoq ā ablīs pluriū fiunt abl singli adiecta bus abhac re die his ā abhis rebus dieb. Sicut aut genitiu sic eā datū ā ablū pluriles inalis nomi nib mi decli deficiunt apud plerosq.

INCIPIT LIBER PRISCIANI DE VERBO.

VIRI DISERTISSIMI GRAMATICI CESARIENSIS

Verbum est pars orationis cum temporibus ā modis sine casu agendi ut patiendi significatiuū. Hac enī diffinitione omnia tam finita quā infinita uerba cōprehendunt. Et neutra enī que dicunt absoluta ā deponentia omīm naturalīt ut hac tu sunt ut inpassione Verbū autē quātus auerberatu aeris dicat. qd cōmune accidens ē omīb partib orationis tam peipue in hac dictione quasi pprīū ei accipit. qua frequentī utimur in omī oratione Ita tam pomīb dictionib dicere uerba frequentiq usu hoc appbatur. Hec ñ eā nomina sed raro. Vt urgt in u. Solusq. noras ā nomina mandat Terentī in adelph verbū de uerbo expssū ectulit. Idē in andria. bona uerba queso. Verbo accidit octo. Significatio siue genī. Tempus. Modus. Species. figura. Coniugatio. Et psona cū numero. quando affectus animi definit. Sciendū autē queda uerba inuenirī defectiua quorunda supra dictor accidentiū. Et hoc uel nature necessitate fieri ut fortune casu. Ergo nature necessitas biptita ē. Insignificationē ā incomodi tatē id ē inēsonantiā eleētor. Sunt enī quēda nec solū inuerbis sed eā in partib orationis que significationis causa dici ñ debent. ut si uelimus masculinū dicere abeo qd ē nupta nuptus. ut apuerpera puerperus. oppugnat ipsa rerū natura. ppt significationē que solis accidit feminis. nisi figura. ut auctoritas incedat. figura. ut si dicā. bonus animus uxoris m nupt ē. p bonū animū habens uxor m nupta ē. auctoritā ut plaut incassina. Libā eā numqd agat scire nouū nuptū pmartū. Nec ñ in pnomīb q f tcte psone primitiuus. si uelim uocīm pferre casū qui ñ potest nisi sēdē accidere psonē. hec eadē naturalis necessitas uerat. Preterea siu sibi se ase nominatiuū hoc pnom habere ñ potest. Ideo qa scienti